

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023208 22 U
Tuzla, 05.09.2023. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji Predragu Krsmanović, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice **A.H.**, kćeri ..., iz T..., protiv rješenja tužene strane **Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo**, ul. Hamdije Kreševljakovića 96., broj 07-27-8-93/22 od 30.11.2022. godine, u upravnoj stvari **provođenja promjena u katastarskom operatu**, dana 05.09.2023. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je ovom sudu, dana 26.12.2022. godine, podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je tužiteljica vlasnik i posjednik parcele označene kao k.č. br. 593/4 ..., koju je dobila ugovorom o poklonu od svoje majke S.V., koja je predmetnu parcelu, označenu kao k.č. br.593/3 ..., poklonila svojoj drugoj kćerki, N.E. tj. sestri tužiteljice; da je sestra tužiteljice predmetnu parcelu, ugovorom o poklonu, poklonila svom sinu E.A.; da su, nakon njegove smrti, predmetnu parcelu označenu naslijedili njegovi sinovi I.E. i G.E., sa dijelom od po 1/2; da je prilikom sačinjavanja ugovora o poklonu od strane majke tužiteljice kao poklonodavca, te tužiteljice i njene sestre N.E., dogovoreno da se po dnu parcele označene kao k.č. br. 593/4, za parcelu tužiteljice označenu kao k.č. br. 593/3, ostavi put širine 3,5 m duž cijele dužine parcele k.č. br. 593/4, što je "učinjeno katastarski", ali "u stvarnosti na terenu" to "nikada nije učinjeno", jer je predmetni put na terenu uvijek "predstavljao sastavni dio parcele označene kao k.č. br. 593/4" i uvijek je "bio ograđen ogradom skupa sa preostalim dijelom parcele, te u svrhu puta nikada ga nisu ni koristili vlasnici parcele 593/3"; da je izgradnjom individualnih stambenih objekata do parcele označene kao k.č. br. 593/4 "navedeni pojas bilo nemoguće koristiti kao put, jer da bi se isti koristio kao put trebalo je porušiti individualne stambene objekte", zbog čega je sestrić tužiteljice, E.A., kao tadašnji vlasnik i posjednik parcele označene kao k.č. br. 593/3, uvidjevši da je nemoguće koristiti predmetni put, odlučio da tužiteljici vrati u vlasništvo pojas od 3,5 m koji se proteže cijelom dužinom parcele tužiteljice, označene kao k.č. br. 593/4, što je i učinio predmetnim ugovorom o poklonu Ov. br. 5839/2002, od 15.07.2002. godine, ovjerenim od strane Opštinskog suda u Tuzli, iz čega je "jasna i nesporna namjera poklonodavca, E.A. i tužiteljice kao poklonoprimca" bila da se tužiteljici "u posjed i vlasništvo vrati predmetni put", koji su izgradili ona i njen suprug H. (S.) M., vlastitim sredstvima; da put označen kao k.č. br. 2474 , služi kao jedini put za parcelu tužiteljice k.č. br. 593/4 i kao put za parcelu k.č. br. 593/3; da se tužiteljica prvostepenom organu obratila sa predmetnim

zahtjevom za provođenje promjena u katastarskom operatu, s tim što je, uz isti zahtjev, isti dan, predala i zahtjev za dozvolu za cijepanje parcele, kao i pomenuti ugovor o poklonu, od 15.07.2002. godine, koji predstavlja dokaz propisan članom 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru nekretnina, ali da prvostepeni organ u obrazloženju rješenja navodi: "S tim u vezi potrebno je izvršiti cijepanje predmetne parcele kako bi se dobila površina od 60 m², a kako je navedeno u predmetnom Ugovoru o poklonu", te da je i tuženi u osporenom obrazloženju rješenja naveo: "Nakon što žaliteljica izvrši cijepanje u skladu sa dostavljenim ugovorom biće moguće izvršiti provođenje u katastru"; da je prvostepeni organ, ukoliko su tačni pomenuti navodi tuženog i prvostepenog organa, imajući u vidu da je tužiteljica predala zahtjev za dozvolom za cijepanje parcele, i uplatila propisanu taksu, te da je, i po tom zahtjevu, nadležan isti prvostepeni organ, shodno članu 142. stav 1. Zakona o upravnom postupku, trebao prekinuti postupak donošenjem zaključka do donošenja rješenja po zahtjevu tužiteljice; da je pozivanje tuženog da odbije žalbu tužiteljice kao neosnovanu na osnovu odredaba člana 60. Zakona o premjeru i katastru zemljišta su "bezpredmetno"; da se u rješenju prvostepenog organa navodi da je „potrebno izvršiti cijepanje parcele”, ali da se ne navode razlozi zašto u predmetnom postupku nisu tražili da se izvrši cijepanje parcele; da tuženi u osporenom obrazloženju rješenja navodi: "Nakon što žaliteljica izvrši cijepanje u skladu sa dostavljenim ugovorom biće moguće izvršiti provođenje u katastru", a da je postupak cijepanja parcele u nadležnosti Službe za geodetske i imovinsko pravne poslove Grada Tuzla, tj. istog organa, i da se tužiteljica obratila tom organu i sa zahtjevom za cijepanje parcele.

Tužbom se predlaže da sud poništi osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitaio zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je tužena strana osporenim aktom odbila kao neosnovanu žalbu tužiteljice izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, broj 07-27-3109/21 NE od 17.12.2021. godine, kojim je, kao neosnovan, odbijen zahtjev tužiteljice za upis promjena u katastarskom operatu.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužiteljica, dana 26.11.2021. godine, prvostepenom organu podnijela zahtjev za provođenje promjena u katastru; da je zahtjev za promjene tražen na osnovu ugovora o poklonu, koji je ovjeren kod Opštinskog suda u Tuzli dana 15.07.2002. godine, pod brojem Ov. br. 5839/2002, koji je zaključen između A.E., sina S., iz T..., kao poklonodavca, s jedne strane strane, i tužiteljice, kao poklonoprimca, s druge strane, a kojim je poklonodavac A.E. tužiteljici, kao svojoj tetki, poklonio 60 m² nekretnine označene kao k.č. broj 593/3 Batva voćnjaci, upisana u posjedovni list broj, čija ukupna površina iznosi 376 m², s tim što u samom ugovoru na osnovu kojeg tužiteljica traži upis promjena ni na koji način nije određeno kojih 60 m² se tim ugovorom poklanja tužiteljici; da je prvostepeni organ u postupku po zahtjevu tužiteljice utvrdio da su u posjedovnom listu broj ... na parceli k.č. 593/3 "Batva", voćnjak 2. klase, površine 376 m², kao sukorisnici sa dijelom od po 1/2 upisani G.E. i I.E., sinovi A., na osnovu pravosnažnog rješenja o nasljeđivanju iza umrlog A.E. Imajući u vidu naprijed navedeno, nesporno je utvrđeno da se podaci premjera i katastra zemljišta ne slažu sa podacima iz predmetnog Ugovora; da je prvostepeni organ na osnovu pomenutih

činjenica ocijenio da se zahtjevu tužiteljice nije moglo udovoljiti, zbog čega je prvostepenim rješenjem zahtjev odbio kao neosnovan, pozivajući se na odredbe člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta ("Službeni list SRBiH", br. 14/78, 12/87 i 26/90 i "Službeni list RBiH", br. 4/93 i 13/94, i "Službene novine Federacije BiH", br. 61/22).

Protiv prvostepenog rješenja tužiteljica je izjavila žalbu tuženom, koji je, konačnim rješenjem koje se pobija predmetnom tužbom, žalbu odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeni akt pravilan i zakonit.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta, koji Zakon se, shodno odredbama člana 211. Zakona o premjeru i katastru nekretnina - "Službeni list SRBiH" broj 22/84, 12/87, 26/90 i 36/90, te "Službeni list RBiH" broj 4/93 i 13/94, primjenjuje do uspostavljanja katastra nekretnina po odredbama Zakona o premjeru i katastru nekretnina, propisano je da se **promjene korisnika u katastarskom operatu provode na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda**, dok je odredbama stava 4. istog člana tog Zakona propisano da se, **dok se ne provedu promjene u katastarskom operatu, uzima kao tačno stanje koje proizilazi iz katastarskog operata.**

Dalje, odredbama člana 12. stav 1. istog Zakona, propisano je da su *sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama, dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima **označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta** i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave opštinskom organu uprave nadležnom za poslove katastra.*

Iz sadržaja citiranih odredaba proizilazi da su upisi koji se tiču **promjene korisnika** u katastru nekretnina dozvoljeni samo ukoliko se katastarski podaci, u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, **slažu** sa podacima koji su u katastarskom operatu već **upisani u momentu prijema zahtjeva** za upis promjena (ili prijema isprave po kojoj se upis promjena vrši po službenoj dužnosti), te da, u suprotnom, tj. ukoliko se ti podaci u ispravi kojom se traži upis promjena **ne slažu sa aktuelnim katastarskim podacima**, zahtjev za upis **treba odbiti kao neosnovan**, jer bi takav upis bio **nezakonit**.

U konkretnom slučaju, iz nespornih činjenica predmeta proizilazi da se katastarski podaci u ugovoru na osnovu kojeg tužiteljica traži upis promjena, **ne slažu sa sada važećim podacima upisanim u katastarskom operatu**, budući da je, u međuvremenu, nakon zaključenja ugovora na osnovu kojeg tužiteljica traži upis predmetnih promjena, u katastarskom operatu **došlo do promjene korisnika**, jer se u ugovoru na osnovu kojeg se traži upis promjena kao korisnik navodi **A.E.**, koji je bio korisnik sa dijelom od 1/1, a prema trenutno **upisanim podacima** u katastarskom operatu, kao sukorisnici, sa dijelom od po 1/2, upisani su **G.E. i I.E.**

Dalje, iz sadržaja ugovora na osnovu kojeg tužiteljica traži upis promjena vidljivo je da tom ispravom **ni na koji način nije određeno kojih 60 m2 se tim ugovorom poklanja tužiteljici**, što predstavlja dodatnu smetnju za provođenje traženih promjena, jer **ukupna površina parcele čiji dio od 60 m2 se poklanja tužiteljici iznosi 376 m2**, pa se **ne zna koji konkretni dio te parcele se poklanja** tužiteljici, zbog čega sud smatra da takav ugovor nije isprava podobna za upis traženih promjena.

Sud posebno primjećuje da pomenuta neodređenost ugovora u pogledu konkretizacije dijela parcele koji se poklanja tužiteljici **predstavlja smetnju i za**

cijepanje predmetne parcele, jer se iz ugovora **ne vidi kojih konkretnih 60 m2 treba otcijepiti.**

Iz tog razloga, sud smatra da su prvostepeni organ i tužena strana, iz nesporno utvrđenih činjenica pravilno ocijenili da zahtjev za promjene na osnovu predmetnog kupoprodajnog ugovora u konkretnom slučaju **nije osnovan.**

Osim toga sud smatra da u konkretnoj stvari nisu bili ispunjeni ni uslovi za prekid postupka do cijepanja predmetne parcele, i to iz dva razloga.

Kao prvo, shodno odredbama člana 142. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22), upravni postupak može se zakonito prekinuti samo u slučaju kada organ koji vodi postupak naiđe na pitanje bez čijeg se rješenja ne može riješiti sama stvar, a to pitanje **čini samostalnu pravnu cjelinu** za čije je **rješenje nadležan sud ili neki drugi organ** (prethodno pitanje), a cijepanje parcela se po Zakonu o premjeru i katastru zemljišta **ne smatra** pitanjem koje **čini samostalnu pravnu cjelinu** i za čije **rješavanje je nadležan sud ili neki drugi organ**, nego predstavlja **operativno-tehničku geodetsku radnju**, koju provode geodetski stručnjaci i to **bez donošenja bilo kakvog rješenja** (s tim što se tehnički podaci o novom stanju nakon izvršenog cijepanja unose u katastarski operat).

Kao drugo, pomenuta smetanja u vidu izostanka konkretizacije dijela parcele koji se poklanja tužiteljici, kao što je naprijed navedeno, **predstavlja smetnju i za cijepanje** predmetne parcele, pa se postupak iz tog razloga ne bi mogao zakonito prekinuti čak i u slučaju kada bi se operativno-tehnička radnja cijepanja parcele **mogla smatrati samostalnom pravnom cjelinom** za čije **rješavanje je nadležan sud ili neki drugi organ.**

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na izloženo nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 023208 23 Uvp
Sarajevo, 15.02.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Krkeljaš Milorada i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u sporu tužiteljice H.A. iz T..., protiv akta broj: 07-27-8-93/22 od 30.11.2022. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove, Sarajevo, u upravnoj stvari provođenja promjena u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenog protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023208 22 U od 05.09.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 15.02.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 023208 22 U od 05.09.2023. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužiteljice podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana njena žalba izjavljena protiv rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Općine Tuzla broj: 07-27-3109/21 NE od 17.12.2021. godine. Tim prvostepenim rješenjem od 17.12.2021. godine odbijen je kao neosnovan zahtjev tužiteljice H.A., za provođenje promjena upisa posjednika u katastarskom operatu na osnovu Ugovora o poklonu, ovjerenog od strane Općinskog suda u Tuzli.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica pobija navedenu presudu zbog povrede federalnog zakona i povrede federalnog zakona o postupku, navodeći da je osporeno rješenje u koliziji sa materijalnim pravom jer Ugovorom o poklonu njen sestrić E.A. poklonio joj je 60m², koji prema katastarskom operatu je dio parcele označene kao k.č. 593/3 ... a na terenu je dio parcele k.č. 593/4; da poklonjeni dio u miru i savjesno koristi preko 20 godina, tačnije sve od 2002. godine uz navođenje da se isti svojom površinom prostire pri dnu k.č.593/4, i da proizlazi i iz same kopije katastarskog plana. Nadalje, navodi da je po smrti poklonodavca E.A. došlo do promjene upisa korisnika parcele nakon okončanja ostavinskog postupka u korist njegovih sinova E.I. i E.G., pa smatra da je prvostepeni organ grubo prekršio odredbe člana 60. stav 2. Zakona o premijeru i katastru zemljišta, kada je njen zahtjev od 17.12.2021. godine odbio. Po tužiteljici presuda je donesena suprotno odredbama Zakona o upravnim sporovima i u suprotnosti je sa odredbama člana 4.,7.,8., 15. i 48 Zakona o upravnom postupku, navodeći da ju je prethodno trebalo saslušati kao stranku i omogućiti joj u postupku samo cijepanje predmetne parcele nakon pribavljanja saglasnosti nasljednika, koji su sada upisani kao katastarski korisnici parcele. Poziva se na presudu Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 U 012595 17 U od 21.09.2017. godine i presudu ovog suda broj: 01 0 U 12595 17 Uvp od 23.07.2020. godine, tvrdeći da je i u ovom slučaju prvostepeni sud trebao tužbu tužiteljice uvažiti, poništiti rješenja upravnih organa i predmet vratiti na ponovno odlučivanje, jer da je prema ugovoru o poklonu namjera umrlog E.A. bila da vrati tužiteljici „njenih“ 60 m², koji su knjiženi kao dio parcele k.č. 593/3 umjesto kao dio k.č. 593/4 Kako je sud odbio tužbu to joj je pobijanom presudom povrijeđeno pravo na imovinu garantovano Ustavom BiH, pa zbog svega navedenog predlaže da se zahtjev uvaži, prvostepena presuda kantonalnog suda ukine, ponište rješenja upravnih organa i predmet vrati prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je naveo da ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta proizilazi da je tužiteljica dana 26.11.2021. godine podnijela Službi za geodetske i imovinsko-pravne poslove ..., kao prvostepenom organu, zahtjev za provođenje promjena u katastarskom operetu ... na nekretnini označenoj kao k.č. broj: 593/3 zvana „Batva, voćnjak 2. klase površine 376m² upisana u PL broj ..., po osnovu Ugovora o poklonu ovjeren kod Općinskog suda u Tuzli pod brojem Ov.5839/2002, dana 15.07.2002. godine (isti je ovjeren i od strane Notara Jadranke Škarice iz Tuzle pod brojem: OPU-OV-12824/21 87/19, dana 21.11.2021. godine), zaključen između E.A. kao poklonodavca i tužiteljice H.A. kao poklonoprimca, gdje članom I ugovora, poklonodavac poklanja poklonoprimcu-svojoj tetki, 60 m² od nekretnine označene kao k.č. broj: 593/3 zvana „Batva, voćnjak 2. klase površine 376m² upisana u PL broj ..., i da je suglasan da se bez njegove dalje privole upiše pravo posjeda u katastarskom operatu u korist poklonoprimca (član IV ugovora); da je prvostepeni organ postupajući po predmetnom zahtjevu donio rješenje broj: 07-27-3109/21 NE od 17.12.2021. godine kojim je zahtjev tužiteljice odbio kao neosnovan pozivajući se na odredbe člana 60. stav 2., u vezi sa članom 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta (Sl. SR BiH broj:14/78,12/87 i 26/90 i 36/90, te Sl. list R BiH broj:4/93 i 13/94); jer je utvrđeno da su u posjedovnom listu broj: ... na parceli označenoj kao k.č. 593/3 kao suposjednici upisani E.I. i E.G. po osnovu rješenja o nasljeđivanju, što je predstavljalo smetnju za usvajanje zahtjeva, jer da se podatci iz katastra zemljišta ne slažu sa podacima iz predmetnog Ugovora, koji stoga ne predstavlja valjanu ispravu za upis promjena korisnika u katastarski operat, uz navođenje da (poklonjena) površina od 60 m² zahtjeva cijepanje parcele, da je protiv navedenog prvostepenog rješenja od 17.12.2021. godine tužiteljica izjavila žalbu koju je tuženi organ osporenim rješenjem broj: 07-27-8-93/22 od 30.11.2022. godine odbio kao neosnovanu cijeneći da je prvostepeno rješenje pravilno i zakonito, jer da organ uprave u postupku provođenja promjena u katastarskom operatu provjerava da li odluka na kojoj se zasniva zahtjev za provođenje promjena upisa posjednika/korisnika sadrži nekretnine označene prema stanju upisanom u katastarskom operatu kako u pogledu tehničkih podataka tako i u pogledu upisanog korisnika. Prvostepeni sud je, pobijanom presudom, pozivajući se na iste zakonske odredbe kao i upravni organi, rješenja upravnih organa ocijenio pravilnim i na zakonu zasnovanim, radi čega je tužbu tužitelja kao neosnovanu odbio, budući da podatci u ispravi (ugovoru o poklonu) kojom se traži upis promjena ne slažu se sa aktuelnim katastarskim podacima.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, iz stanja upravnog spisa i obrazloženja donesenih akata upravnih organa, kao i obrazloženja pobijane presude, proizilazi da su, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, pobijana presuda prvostepenog suda, kao i rješenja nadležnih upravnih organa koja su joj prethodila, pravilna i zakonita, odnosno donesena u pravilno provedenom postupku i uz pravilnu primjenu materijalnog i procesnog prava.

Pri tome su se i prvostepeni sud i upravni organi pravilno pozvali na odredbu iz člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta („Službeni list SRBiH“, broj: 14/78, 12/87,

26/90 i 336/90 i „Službeni list RBiH“, broj: 4/93 i 13/94), prema kojoj se promjene korisnika u katastarskom operatu provode na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda, kao i na odredbu člana 12. stav 1. istog Zakona kojom je propisano da su sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave opštinskom organu uprave nadležnom za poslove katastra.

Prema citiranim zakonskim odredbama jasno proizilazi da je provođenje promjene u katastarskom operatu, na osnovu pravosnažne sudske odluke suda ili drugog nadležnog organa, odnosno ugovora ovjerenog kod suda, dozvoljeno samo u odnosu na podatke o premjeru i nositelju prava koji su upisani u katastarskom operatu u vrijeme prijema odluke na osnovu koje se traži provođenje promjene, pa je prvostepeni organ u postupku provođenja promjena korisnika u katastarskom operatu dužan provjeriti da li odluka na kojoj se zasniva zahtjev za provođenje promjene upisa posjednika/korisnika, sadrži nekretnine označene prema stanju upisanom u katastarskom operatu, kako u pogledu tehničkih podataka, tako i u pogledu upisanog korisnika, jer se u konkretnom slučaju radi o skraćenom postupku u kome nadležni prvostepeni organ utvrđuje da li dostavljena isprava ispunjava uslove iz člana 60. Zakona o premjeru i katastru zemljišta pridržavajući se odredbi člana 12 istog Zakona.

Stoga se sama činjenica da u posjedovnom listu broj ..., kao suposjednici su upisani E.I. i E.G. sa od po 1/2 djela na osnovu pravosnažnog Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 O 104864 11 O od 26.12.2011. godine iza umrlog E.A., to se podatci premjera i katastra zemljišta ne slažu sa podacima iz predmetnog ugovora, koji stoga ne predstavlja valjanu ispravu podobnu za upis promjena korisnika u katastarski operat, kako su to pravilno cijenili upravni organi i prvostepeni sud.

Prigovori tužiteljice koji se odnose na povredu odredbi člana 4., 7., 8. i člana 48. Zakona o upravnom postupku odnosno da je službena osoba koja je vodila postupak trebala ispoštovati pravo tužiteljice da bude kao stranka saslušana u postupku (gdje bi tražila suglasnost upisanih posjednika/korisnika za cijepanje parcele), nisu osnovani, jer se postupak utvrđivanja promjena podataka posjednika, odnosno korisnika u katastarskom operatu provodi kao skraćeni postupak u skladu sa članom 139. Zakona o upravnom postupku, a na osnovu naprijed navedenih odredbi člana 60. stav 2. i člana 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta i da iz sadržaja ugovora ni na koji način nije određeno kojih 60 m2 parcele označenom kao k.č. broj 593/3 ..., se tim ugovorom poklanja tužiteljici.

Prigovori tužiteljice da po Ugovoru o poklonu od 29.05.2002. godine, koristi tih 60m2 savjesno duže od 20 godina, i da je namjera poklonodavca bila da „vrati“ tužiteljici „njenih“ 60 m2, te da se prostiru svojom površinom pri dnu parcele 593/4. ..., nisu od značaja, niti mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, jer ni upravni organi, ni prvostepeni sud, kao ni ovaj sud u toku predmetnog postupka ne mogu utvrđivati pravilnost i zakonitost Ugovora o poklonu, niti tumačiti stvarnu volju/namjeru poklonodavca iz tog pravnog posla na osnovu koga se traži upis promjena u katastarskom operatu. Prema sadržaju citiranih odredaba Zakona o premjeru i katastru zemljišta, upisi koji se tiču promjene korisnika u katastru nekretnina su dozvoljeni samo ukoliko se katastarski podaci, u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, slažu sa podacima koji su u katastarskom operatu već upisani u momentu prijema zahtjeva za upis promjena (ili prijema isprave po kojoj se upis promjena vrši po službenoj dužnosti), te da, u suprotnom, ukoliko se ti podaci u ispravi kojom se traži upis promjena ne slažu sa aktuelnim

katatarskim podacima, zahtjev za upis treba odbiti kao neosnovan, jer bi takav upis bio nezakonit.

Pozivanje tužiteljice na presude Vrhovnog suda Federacije BiH i prvostepenih sudova u kojima je izražen drugačiji stav, nemaju uticaja na odluku ovog suda, jer se tim presudama pred Vrhovnim sudom nije rješavalo o identičnim situacijama kao u konkretnom slučaju, a odluke prvostepenih sudova ne obavezuju ovaj sud.

Slijedom svega navedenog ne može se smatrati da je tužiteljici povrijeđeno pravo na imovinu, koje je garantovano Ustavom BiH i Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, kako se to u zahtjevu navodi i tvrdi.

Imajući u vidu sve naprijed izneseno, ovaj sud je navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Jasmina Kovač, s.r.

Predsjednik vijeća
Jasmin Jahjaefendić, s.r.